

Sygn. akt II KK 250/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2019 r.,

sprawy **M. K.**

skazanego z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn. akt VI Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w N.

z dnia 16 marca 2017 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący oparł swą kasację na zarzucie obrazy art. 374§1 k.p.k. w zw. z art. 376§2 k.p.k., które w jego ocenie stanowią bezwzględną przesłankę odwoławczą z art. 439§1 pkt 11 k.p.k.

Powyższe wnioskowanie z istoty swojej jest błędne, bowiem zgodnie z dyspozycją art. 450§2 k.p.k. udział oskarżonego w rozprawie odwoławczej nie jest

obowiązkowy, a więc nie mogło dojść do zaistnienia wskazanej bezwzględnej przesłanki odwoławczej.

W konsekwencją powyższego, po stronie kasującego powstał obowiązek wykazania, że zaistniałe uchybienie mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Kasacja takiej argumentacji nie zawiera, tak więc choćby z tego powodu nie mogła być uznana za zasadną.

Istotniejsze jednak jest to, że skazany jako usprawiedliwienie swej nieobecności na rozprawie w dniu 23 stycznia 2019r. przedstawił skierowanie do szpitala z dnia 11 stycznia 2019r. Jak jednak wynika z akt sprawy, do dnia rozprawy, M. K. nie zgłosił się w szpitalu i nie rozpoczął hospitalizacji. Skoro zaś nie przebywał on w szpitalu we wskazanym dniu, to skierowanie powyższe nie mogło stanowić usprawiedliwienia jego nieobecności na rozprawie. Co więcej, jak wynika z opinii psychiatrycznej sporządzonej w niniejszej sprawie, M. K. mógł brać udział w rozprawach sądowych, a stan jego zdrowia psychicznego nie stanowił ku temu przeszkody.

I z tego zatem względu zarzut nie jest zasadny.

Na koniec zauważyć trzeba, że zgodnie z dyspozycją art. 378§3 k.p.k. Sąd podejmuje decyzję, czy dotychczasowy obrońca może nadal pełnić swe obowiązki bez uszczerbku dla prawa oskarżonego do obrony. Ustawa dopuszcza zatem taką możliwość, że obrońca nadal będzie pełnił swe obowiązki pomimo złożenia wniosku o wyznaczenie innego pełnomocnika. Sąd Odwoławczy wydał w tym przedmiocie stosowne postanowienie w dniu 22 stycznia 2019r. i brak podstaw do przyjęcia, aby w tym zakresie doszło do rażącego naruszenia prawa. Obrona w kasacji też nie wykazała aby do naruszenia prawa procesowego i to takiego formatu, w tym zakresie doszło.

Ponieważ żaden z zarzutów kasacji nie był zasadny choćby w najmniejszym stopniu, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.